

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 307.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 19. ΜΑΪΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ.

Αναγνώσκοντες τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι παμπληθεῖς ἐφημερίδας διηρημέναις εἰς ὑπουργικὰς καὶ ἀνθυπουργικὰς, τὰς μὲν ὑπερασπιζόμενας γενναίως καὶ ἀτρομήτως τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν, τὴν μόνην δυναμίνην νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν, καὶ νὰ μεταρρυθμίῃ ἐπὶ τῷ βέλτιον τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν μηχανήν, τὰς δὲ ἐκκενοῦσας καθ' ἑκάστην ὅλα τὰ τῶς δημοσιογραφικῆς τῶν φρενῶν κατ' αὐτῆς, διαπορούμεν πρὸς τὸ παραδόξον τοῦτο καὶ ἐνιαῖον φαινόμενον· πῶς ἄρα ἐνῶ ἀμφοτέρω τὰ μέρη διασαλπίζουν ταυτοχρόνως τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν, τὸ ἐν εἰς αὐτῶν νὰ κηρύττεται πολέμιον κατὰ τοῦ καθεστῶτος συστήματος καὶ νὰ ἐπιζητῆ τὴν καταστροφὴν τῶν, εἰς περιστάσεις τοσοῦτον ἐπικινδύνους καὶ χρηζούσας φρόνησιν καὶ πείραν ἱκανὴν πρὸς τὸ κυβερνᾶν λαούς; Ἄρα γε οἱ μεγαλοῦργοι καὶ μεγαλοπράχμονες Κωλέττης, Μεταξᾶς, Τζαβέλλας Κανάρης κ.λ.π. ἄνδρες οἵτινες συνασαισμένοι ἄλλοτε ποτε πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς κοινῆς πατρίδος, ὑπεβάσταξαν ἀνδρείως ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἐκείνον πόλεμον, οἱ οὐ ἄσπασα ἢ Ἑλλάς ἐποτίσθη ἀπὸ εὐγενούς πατριωτισμοῦ αἵματα, τὰ πάντα ὑπέστησαν, ἐξωστρακίσθησαν ἀπὸ τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἔδαφος ὑποχωροῦντες αὐθόρμητοι εἰς τὴν λύσσην τοῦ αὐθαιρητισμοῦ, θέλουν αὐτοὶ προκαλέσει τὰς τραγικὰς ἐκείνας καὶ φρικώδεις τοῦ ἀγῶνος σκηναῖς καὶ τὰς μετ' αὐτῶν ἐπιτρομενῶτερας διὰ τὰ ἴδωσιν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς τῶν συμπεφυρμένων τὸ ἔθνος μὲ τὰ ἀγὰ αἵματα τῶν τέκνων του; Αὐτοὶ οἱ καταπνίξαντες τὴν Μουσουλμανικὴν ἀλαζονείαν, καὶ ἀπσκηθάλισαντες τὴν ξενικὴν κομπορρημοσύνην, ἢ ἀνάψωσι σήμερον τὴν πυρὰν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πατρίς ἐκτείνει ἐκετηρίου χεῖρας πρὸς αὐτούς, καὶ θρηνοῦσα ἐπιζητεῖ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς, τὴν εὐδαιμονίαν τῶν τέκνων τῆς, καὶ τῶν ὑπὸ ζυγὸν βαρυστεναζόντων εἰσέτι Ἑλλήνων, νὰ τὴν ἀποτεφρώσωσι, καὶ νὰ τὴν παραδόσωσιν ἀναξιοπρεπῶς εἰς κατακτητικὰς χεῖρας, διὰ νὰ μὴν ἴδῃ πλέον εἰς αἰῶνας αἰῶνων τὸ φῶς τοῦ ἡλίου; Φεῦ ὅποια φρικώδης ἐστὶν ἡ... Ποῖος ποτὲ, ὃ θρασυὶς δημοσιογράφος δύναται νὰ εἰκόσῃ τοιοῦτον φρικάλειον κινδύνον, ἀπὸ τὰς πατρίδος τῶν εὐγενῶν καὶ φιλελευθέρων καὶ σεβασμίων τοῦ ἔθνους ἀνδρῶν, τῶν μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων συλλογισθέντων μετὰ δακρύων, καταύξεως καὶ γλυκυθυμίας τὴν μεταπολίτευσιν τῆς 3. Ἰουλίου, οἱ ἢ Ἑλλάς ἐδέσμευσε τὴν ἀγέρωχον ἀλαζονείαν, καὶ μετὰ κρότου ἐτεινάξεν εἰς τὸν διαλάμποντα τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας ὀρίζοντα τὸ εὐγενὲς τῶν χειρῶν τῆς πλάσμα! ἢ Μὴ πρὸς Θεοῦ δημοσιογράφοι ἐπιφθονεῖτε εὐτεως ἀποτόμως τὴν ἄλλως ἀνεπιφθονοῦ καὶ ἐπίζηλον δέξαν τῶν ἡρώων τοῦ ἀγῶνος μας. Δὲν ἀρμόζει εἰς ὑμᾶς ἐν μέσῳ τοῦ ἐπιφθονοῦ κινδύνου τοῦ ἐπαπειλούμενου τὴν αὐτονομίαν τοῦ ἔθνους νὰ σκάπτετε ὑμεῖς αὐτοὶ τὸν λάκκον τῆς πατρίδος σας, (καὶ ἂν ἐχθρῶς μισήτε αὐτήν) καὶ ἀντὶ νὰ σιγήτε τοῦ

λάχιστον ἀναλογιζόμενοι τὸ δυσχερὲς τοῦτο καὶ λίαν πολυμόχον τοῦ κυβερνᾶν ἐν καιρῷ τοιαύτης τρομερᾶς καταγίδος στάδιον, νὰ προσάπτετε κηλίδας εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν.

Πρῶτοι ἡμεῖς ἐπευφημίσαμεν εἰς πολλὰς ἄλλας περιστάσεις τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἄλλοτε κεραυνοβόλων αὐτῶν δημοσιογράφων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν φιλελευθέρων φωνὴν ἔτρεμον τὰ θεμέλια τῆς ἐπιδεκαετίας ὀλοκλήρου καταδυναστεύσεως Βυζαντινῆς, δὲν ἀπειλιζόμεθα νῦν παντελῶς, διότι μανιωδῶς κατὰ τὸ ἔθνος καταφέρονται, οὔτε λέγοντες ταῦτα σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ συγκοφανθῶμεν τοὺς συντάκτας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ τοὺς ὁποσδήποτε ἀντιπράττοντας εἰς τὴν θέλησιν τῆς καθεστῶσης Κυβερνήσεως, διαδηλοῦντες εἰς τὸν κοινὸν ὅτι ἐξέλειψεν ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν πᾶν ἔχνης πατριωτισμοῦ καὶ ἐλπίδος τοῦ λαμπροῦ τῆς Ἑλλάδος μέλλοντος. Ὁχι. Ἐπανερχόμενοι οὗτοι ἔσονοῦπι ἀπὸ τὸν λήθαργον καὶ τὸ πρῶμα τῶν ἐπαράτων παθῶν τὰ ὅποια ἐνεφύτευσε εἰς αὐτοὺς παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἴσως μία κακοῦργος ψυχὴ, θέλουν συναισθανθῆ τὴν ἀνεθνικὴν ἔδον τὴν ὁποῖαν βαδίζουν ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, καὶ θέλουν ὑποχωρήσει ἀναποφύκτως εἰς τὸν παρόντα βῶν τῶν πραγμάτων.

Πεποϊθᾶμεν ἀρκούντως περὶ τῆς μεταμελείας αὐτῶν τῶν ἀναισθητούντων ἤδη εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, διότι πῶς δύναται, τοὺς ἐρωτῶμεν, νὰ μεταπλασθῇ ἐν ἔθνος ὑπεῖκον πάντοτε εἰς τὰς θελήσεις τῆς μὲν καὶ τῆς δὲ ξενικῆς διπλωματίας, ἐνόσω ἐνώπιόν του βλέπει ἐστρατοπεδευμένην τοιαύτην ἀκάθεκτον ἀντιπολιτευσιν, νυχθημερὸν ὑποσκάπτουσαν τὰ θεμέλια τῆς πολιτείας του. Ἄλλ' ὅτι αὐταὶ αἱ ἀνάγκαι, αὐτὴ ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἐπιζητοῦν τὸν ἀποκλεισμὸν πέντε ἢ δέκα βουλευτῶν βουλευτῶν, τὴν παύσιν τριῶν ἢ τεσσάρων δημάρχων καὶ δημοτικῶν συμβούλων, εἰ καὶ ἄλλων τινῶν ὑπαλλήλων ἀναφανδὸν ἀνεργούντων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰκάζεται ἐκ τοῦ τοῦ ὅτι τὸ πᾶν ἀπόλλυται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τεκταίνει δικτατορίας καὶ προκαλεῖ τὴν καταστροφὴν ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ὅτι ἡ Βουλὴ παρανομεῖ καὶ παραβιάζει τοὺς καθεστῶτας νόμους, ὅτι ὁ Μονάρχης... καὶ ἄλλα τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀηδῆ μηχανορραφήματα εἰς τὰ ὅποια φρύττει ἡ Ἑλληνικὴ καρδία; Δὲν ἐνθυμήθη ἄρα γε τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο γνωμικόν, la néces sité n' a pas du loi, τὸ ὅποιον ὅλοι αἱ κυβερνήσεις ὀφείλουσαν νὰ ἔχουν βάσιν τῶν πράξεών των;

Ἐναργέστατον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἔχομεν παράδειγμα, τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν καὶ λοιπὰ συνταγματικὰ κράτη, ἅπερ προήχθησαν εἰς τὸ ἀκροτέλειον τοῦ πολιτισμοῦ ἐνεκα τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐποίησαν στρατὸν τακτικὸν πολυκρίνον, στόλους πελωροὺς ἐνώπιον τῶν ὁπίων ἄσπασα ἢ κτίσις τρέμει, τουτέστι μετεμόρφωσαν εἰς ἐπίγειον παράδεισον τὴν Εὐρωπαϊκὴν κοινωνίαν· ἀλλ' ἐντούτοις, μολονότι σιμὰ τῆς τοιούτης μεταρσιώσεως τῶν ὑπάρχουν καὶ διάφοροι διαίρεσεις καὶ φατρίαί αἵτινες ἔχουν τρομεροὺς ὡς εἶναι πασίγνωστον σκοποὺς, βλέπομεν μολοντοῦτο ὁποῖαν εὐγενῆ ἐξασκοῦν ἀντιπολιτευσιν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, οὐχὶ δι' ἀπειλῶν, ἐξηχρωμένων φράσεων, ἀπηλπισμένων φωνῶν, ἀλλὰ ἐκ τῆς δεούσης μετριοφροσύνης καὶ σεμνότητος,

διὰ τῆς δεούσης ἠθικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ ἀνήκοντος πρὸς τὴν ἀνωτέραν τοῦ κράτους ἀρχὴν σεβασμοῦ. Ἄς παραλληλίσωμεν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν διακοπεῖσαν σειράν τῆς φύλλον τῆς Καρτερίας, καθὼς καὶ ὅλα τὰ τῶν ἀνθυπουργικῶν ἐφημερίδων φύλλα, μὲ ὁποιανδήποτε τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς Γαλλίας, εἴτε ἄλλου τινος πολιτισμένου ἔθνους, καὶ θέλομεν ἰδεῖ διαφοράν ἄπειρον μεταξὺ αὐτῶν· τοῦτο δὲ τί ἄλλο δεικνύει εἰμὴ ἀπολυτισμὸν, βαρβαρότητα, ἐθελοκακίαν καὶ ὅσα ἄλλα δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν; ἀναγνώσκοντες δὲ τὰς τῶν ἄλλων θυμωζόμεν αὐτὰς διὰ τὴν εὐγένειαν, τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ λόγου καὶ τὴν θαυμασίαν ὕψιν τῶν ἄρθρων των, εἰς τὰς μεγαλητέρας παραφορὰς των καὶ ἂν ἤθελον εὐρίσκεισθαι, ὅπερ ἀποδεικνύει τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν τῶν ἔθνων.

Λέγομεν ταῦτα διὰ νὰ μὴν ἐξευτελεσθῇ ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους μας, τὴν ὁποῖαν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δημοσιογράφοι περιέπειξαν ἢ ἐβόηλωσαν, εἴτε ἐκουσίως, εἴτε ἐκ κομφύτητος, εἴτε ἐξ ἀγνοίας τοῦ μετέρχεσθαι τὸν συνταγματικὸν δημοσιογράφον, καὶ εἰμεθα κατὰ πάντα εὐέλπιδες ὅτι βέλουν στρέψει τὸ ἀδιάκοπον τοῦτο πῦρ, οὐχὶ πλέον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες ἐν ἰδίᾳ χαλκεύουν ἤδη τὰς ἀλύσεις τῆς

A.

Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ.

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὰς συντηρητικὰς λεγομένας ἐφημερίδας τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τὰς τοῦ ἀναρχικοῦ κινήματος, ἀποροῦν διὰ τὴν ἐνεστάσαν ἀλλοίωσιν, ἢ ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσωσι διὰ τίνος μαγευτικῆς δυνάμεως ἐδυνήθησαν ἐντὸς τοσοῦτου βραχέος διαστήματος καιροῦ νὰ συνδιαλλαχθῶσι καὶ νὰ συμμαχήσωσιν οἱ πλέον ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ οἱ συντηρητικοὶ μετὰ τῶν ἀναρχικῶν.

Οἱ ἀναγνῶσται τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν ἐνθυμοῦνται, ὅτι οἱ μὲν συντηρητικοὶ ἐκαυχῶντο τότε ὅτι εἶναι φίλοι τῶν καθεστῶτων, τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, ἀκαταπάστως ἐδλασφῆμον τοὺς λεγομένους ἀναρχικοὺς καὶ ἐχαρακτήριζαν αὐτούς ὡς ἀποτροπαίους καὶ ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος· οἱ δὲ ἀναρχικοὶ ἀπεκάλουν τοὺς συντηρητικοὺς ὡς προδότας, ὡς ἐπιβουλευμένους τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας καὶ ὡς προσπαθοῦντας νὰ καταστήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλείαν ἀρμοστείαν ἀπαράλλακτον μὲ τὴν τοῦ Ἰονικοῦ κράτους· καὶ μολοντοῦτο τὰ κόμματα ταῦτα διηλλάχθησαν, ὡς ἐκ θαύματος, ἐσυμβίβασαν τὰς ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους πολιτικὰς ἀρχὰς των, ἐσυμφώνησαν, συνεμάχησαν καὶ ἔγιναν νύχι καὶ κρέας, κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν. Μάρτυς εἶναι ἡ Ἑλπίς. Ἴδε τὸ εἰς τὸν ἀριθ. 233. καταχωρηθὲν πρῶτον ἄρθρον.

Ἐπιθυμοῦμεν φιλε ἀναγνώστα, νὰ μάθῃς τίς εἶναι ἡ μαγευτικὴ δύναμις ἡ ἐνώσασα τὰ διεστῶτα, ἢ συγχωνεύσασα τὸ καλὸν μὲ τὸ κακὸν, ἢ συνδέσασα δηλαδὴ τοσοῦτον σφιγκτὰ τοὺς συντηρητικὸς μετὰ τῶν ἀναρχικῶν; Εἶναι τὸ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον γλυκύτερον, τὸ ὠραιώτατον, τὸ γοητευτικώτατον θέλητρον τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἰδίας ἐξοικονομήσεως, εἰς τὸ ὅποιον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων αὐτῶν καὶ τὰ ὄργανα τοῦ τύπου των συστάζουσαν καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς, καὶ τιμὴν, καὶ θρόνον, καὶ Σύνταγμα,

καί αὐτῆν ἂν πρότεθῇ τῆν αὐτονομίαν τῆς πατρίδος, εἶναι αὐτὸ τὸ ἀναθεματισμένον θείλητρον τὸ ὁποῖον ὑπαγορεύει εἰς τὰ χεῖλη των διδασχῆς καὶ προτροπᾶς δολίας καὶ καταστρεπτικᾶς, δπλιζει τὰς χεῖρας των πρὸς ἔκχυσιν ἀδελφικοῦ αἵματος, καὶ κινεῖ τὸν κάλαμον τῶν δημοσιολογῶν των εἰς τὸ νὰ συκοφαντῶσι τὸ ἔθνος των καὶ νὰ τὸ χαρακτηρίζωσι ὡς, φιλοτάραχον ἀμαθέστατον, ἐξωλέσσοτον ἢ ἀνάξιον συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐνῶ ἡ πεφωτισμένη Ἑυρώπη τὸ ἐκθελίζει διὰ τὸ εὐχάγωγόν του, τὸ τιμᾶ διὰ τὰς προόδους του, τὸ θεωρεῖ ὡς προωρισμένον νὰ ἐξευγεύσῃ τὴν ἀνατολήν καὶ σκιρτᾷ διὰ τὸ λαμπρὸν μέλλον του.

Λέγομεν τελευταῖον εἰς τοὺς συντάκτας τοῦ λιβέλλου αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλπίδος, οτι ματαίως μᾶς προναλοῦν εἰς πάλιν ὕβρειον καὶ βλασφημιῶν, εἰς πάλιν δηλαδὴ κακοήθη καὶ ἀνοίκειον εἰς τὴν γέννησιν, τὴν ἀντροπήν, τὸν χαρακτήρα καὶ τὸν ἐντὸς τῆς κοινωνίας βαθμὸν μας, καὶ τοὺς δεδαιούμεν οτι πῶποτε θέλομεν εἰσελθεῖν εἰς στάδιον τοιαύτης πάλης, οὐδὲ θέλομεν καταδεχθῆ τῷ λοιποῦ νὰ κάμωμεν τὴν πρκαμικρὰν ἀπάντησιν, καὶ ἂν διαβράχῳσι γράφοντες καὶ δημοσιεύοντες καθ' ἡμῶν λιβέλλους καὶ βλασφημίας.

λου τυχαία δὲν ἔδύνατο νὰ φέρῃ δυσχερῆστους συνεπειάς, ἀλλ' ἐπεριώριθη εἰς ἀμοιβαίας δικαστικὰς καταμηνύσεις, καὶ μένει νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως.
— Διεφημίση προχθῆς ἐνταῦθα οτι ἐπαύθη τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀγκθὸς, ὁ ἐνάρετος, ὁ δραστήριος, ὁ ἀγωνιστῆς καὶ σεβάσμιος Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου μας κύριος Ἰω. Δεκάτης ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ δικστοῦ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κυρίου Ι. Δοξαρᾶ ἡμεῖς ὁμῶς ἐγελάσαμεν εἰς αὐτὴν τὴν διαδοθεῖσαν φήμη, μὴ δυνάμενοι διὰ κανένα λόγον νὰ πιστεύσωμεν οτι ἡ Κυβέρνησίς μας ὑπέπεσεν εἰς τοιοῦτον τρανὸν καὶ ἀσυγχώρητον λάθος.

Εἰς ἐκ τῶν ἐνταῦθα κυρίων συναδελφῶν μας δικηγόνων ἀπὸ κακίας καὶ φθόνου καθ' ἡμῶν, διὰ πολλοὺς λόγους, παρακινούμενος, εὐηρεστήθη νὰ συντάξῃ καὶ πέμψῃ εἰς τὴν ἀληθῶς πατρίδα οὐραν καὶ πίνακα λιβελλογραφίας Ἑλπίδα ἀισχρὸν πάλιν καθ' ἡμῶν ἀνώνυμον λιβέλλον, καὶ ἐπιθυμῶν, διὰ σκοπούς του ἰδιοτελεῖς, νὰ ἐξάψῃ νέες ἀντιπαθείας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν μας Χίω ν, καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν πόλιν μας τὴν περιδότην ἐποχήν τοῦ Καλογνώμου καὶ τοῦ προκατόχου μας Συντάκτου τοῦ Ἑρμυῦ, συνέταξε τὸν λιβέλλον περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς δῆθεν ὑπὸ τῶν κυρίων Χίω ν συνταχθέντα, νομιζῶν ὁ ἄξλιος, οτι ἤθελε δυνηθῆ οὕτω νὰ κρυφθῆ ὀπισθεν τοῦ θακτύλου του, ἐνῶ οὐκ ἔστι κρυπτόν ὁ οὐ φανερόν γίνεται, καὶ ἐνῶ ἡμεῖς σεβόμενοι τοὺς συμπολίτας μας Χίους καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀγαπώμενοι καὶ ὑποληπτόμενοι, καὶ τοι δεκφωνοῦντες ἐνίοτε μεταίνων ἐξ' αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐλεύθερον εἰς τὸν ἐλεύθερον πολίτην, δὲν ἠβλασμεν πῶποτε πιστεύσει, οτι οἱ κύριοι Χίω ν ἤθελον καταδεχθῆ νὰ προστριξῶσιν ὀπισθεῖστε εἰς τοιοῦτον ἀνανδρὸν μέτρον, οἷον εἶναι ἡ ἀνώνυμος λιβελλογραφία, ἴδιον μόνον τῆς γεννήσεως, τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ συντάξαντος τὸν περὶ οὗ λόγος λιβέλλον,

Ἄλα ἐν γένει τὰ ὄργανα τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως καταφέρονται, ὡς ἐκ συνθήματος, κατὰ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γαλλίας, οἷοι ἐξεφράσθησαν εὐνεκίως ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸ συχαίρουν διὰ τὸ λαμπρὸν μέλλον του, καὶ ἐνεκα των σημερινῶν ἀναγκῶν τῆς Κυβερνήσεως μας ἀπεφάσισαν νὰ πληρώσωσιν ἀνθ' ἡμῶν μέρος τοῦ χρέους μας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν 10 τρέχοντος μετὰ πολυήμερον ἀσθένειαν ἀπέβισεν ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης μας Κ. Ἀνδρέας Ῥάλλη, ἀδελφὸς τοῦ Κ. Δημάρχου μας, καὶ τοῦ Κ. Ματθαίου Ῥάλλη, ἀνὴρ γνωστὸς διὰ τὴν ἐντιμον καὶ φιλήσυχον διαγωγὴν του, πρὸς δὲ καὶ διὰ τὴν εἰς τὰ καλὰ τῆς κοινῆς πατρίδος ἐνθερον ἐφεσίον του. Ὁ μακαρίτης ἐκτὸς τοῦ οτι συνεμείβεζεν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν δευτέραν ἐκστρατείαν τῆς Χίου, ἐχρημάτισεν ὡς συνδημάτης μας καὶ ἐμποροδίκης καὶ ἐφορος τοῦ ἐνταῦθα Νοσοκομείου μας, καὶ διὰ τοῦτο ἐτιμήθη ἀπ' ὁλοῦς σχεδὸν τοὺς συμπολίτας μας εἰς τὴν κηδείαν του ἥτις ἐγένεν λαμπροτάτη. Λέγεται ὡς βέβαιον οτι ἀφίρωτων ἀρκετὴν χρηματικὴν ποσότητα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον, καὶ οτι προσέφερε καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὸν Δῆμον μας βοηθήματα. Αἰωνία σου ἡ μνήμη Ἀνδρέα Ῥάλλη, γλιαν ἔχοις ἐλαφρὰν!

Ἡ ὑπὲρ ἡμῶν εὐνοια τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως του ἤθιλε δεδαίως δυσχερῆσῃ τοὺς ἀκαταπαύστως χαρακτηρίζοντας τὸ ἔθνος μας ὡς φιλοτάραχον καὶ ἀνάξιον Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, τοὺς διὰ τῆς ἀντιπατριωτικῆς δισγωγῆς των γινόμενους πρόσκομμα εἰς τὸ λαμπρὸν μέλλον του, τοὺς ὑποσκάπτοντας τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας μας καὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἴδωσι κατασχεμμένους ὑπὸ τῶν τριῶν δυνάμεων τοὺς κυριωτέρους ἰθνικοὺς πόρους μας πρὸς ἀπότισιν τῶν δανείων των, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πείσῃ τὸ ἐνεσῶς ὑπουργεῖον ἢ νὰ καθίσωσιν αὐτοὶ τὴν ἐξουσίαν ἡ Βουλὴ ὅθεν τῆς Γαλλίας καὶ τὸ Ἵπουργεῖον ἐπρεπε διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσωσι νὰ συκοφαντήσωσι τὸ ἔθνος μας καὶ τὴν Κυβέρνησίν του, ὡς οὗτοι ἀνευδότως πράττουν, διὰ νὰ δείξωσι τὴν πρὸς τὸ ἔθνος εὐλερινειάν των ἀλλ' ἡ φιλέλληνη καὶ φιλελευθερὰ Γαλλία ἀγαπᾷ εὐλερινῶς τὴν Ἑλλάδα, ἐπιθυμεῖ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐηνίαν τῆς, καὶ εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ γνωρίζῃ, οτι ἂν δὲν ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὴν κρίσιμον θέσιν εἰς τὴν ὅποια, ἤδη εὐρίσκεται διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς βεβήρητος τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργεῖου, ἀπόλλυται. Τὸ εὐγενὲς λοιπὸν καὶ πεφωτισμένον Γαλλικὸν ἔθνος δὲν θέλει πρῶς δυσχερῆσῃ διὰ τὰς φλυαρίας αἱ ὁποῖαι δημοσιεύονται καθ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διευθυνομένων ἀπὸ πρόσωπα ἀσήμαντα, τὰ ὁποῖα ὑπὲρ τῆς ἰδιοτελείας των θυσιάζουσι τὰ πολυτιμότερα τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Κ λ ἦ σ ι ς

Παντολέοντος Μάσκα κατοικοῦντος ἐνταῦθα.
Κατὰ
Ἀνδρέα Ν. Ἀράπη καὶ Ἰακώβου Σ. Βιδάντε, τοῦ μὲν πρώτου διαμεινοντος καὶ κατοικοῦντος εἰς ἀγνωστον μέρος, τοῦ δὲ δευτέρου κατοικοῦντος εἰς Γαλάτσιον τῆς Δακίας.
Περὶ πληρωμῆς τῆς ἀξίας Αὐγούστης φιορινίων 1200. κτλ.
Ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Σύρῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐσκήρτα πάλιν ἐσχάτως ἀπὸ χαρὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ὡς ἐκ τῶν ἐπιπέδων τὰς ὁποίας συνέλαβεν, οτι τὸ ὑπουργεῖον μὴ δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς ἀπόλεσιν αὐτὴν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βλοικεὺς δὲν θέλει ἐνδώσει εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ νέων Γερουσιαστῶν πρότασιν τοῦ ὑπουργεῖου, καὶ οτι οἱ ὑπουργοὶ κύριοι Μεταξᾶς καὶ Τζαβέλας διαφωνοῦντες μετὰ τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ, ὡς πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν δρόμον του, ἀπεσπᾶσθησαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐμελλον νὰ βῶσωσι τὴν παραίτησίν των. Ἀλλὰ κατὰ τὰς εἰδησεις καὶ θετικὰς πληροφρορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν χθὲς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὑπουργεῖον ἔχει πάντοτε ἀπαραμείστον τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ ἂν ὑποτεθῇ οτι οἱ κύριοι βουλευταὶ ἔχουν ἀξιώσεις, ὡς πατέρες ὁμῶς τοῦ ἔθνους μετριάξουσι μάλλον αὐτὰς παρὰ νὰ γίνωσι καταστροφεῖς τῆς πατρίδος των, καὶ τῶν λαῶν τοῦ ὁποῖοι τοὺς ἐτίμησαν μετὰ τὴν ἐκλογὴν των. διορισμὸς νέων Γερουσιαστῶν δαωρούπω γίνεται, καὶ μεταξὺ ὄλων τῶν ἀπαιτῶντων τὸ ὑπουργεῖον μελῶν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἁρμονία καὶ σύμψνοια.

Εἰς ἐκ τῶν ἐναγομένων ὁ Ἀνδρέας Ν. Ἀράπης παρὶ χώρησε διὰ τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως τὴν 3. Ἰανουαρίου 1845. πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον Παντολέοντα Μάσκην συναλλαγματικὴν ἐξ Αὐγούστης φιορινίων 1200 ἐκδοθεῖσαν ἐν Γαλατσίῳ τὴν 3. Ἰανουαρίου 1845 παρὰ τοῦ ἐκείῃτο Ἰακώβου Σ. Βιδάντε, καὶ εἰς ὄρος τῶν ἐν Τεργέστη Βιδάντε καὶ συντροφίς, πληρωτέαν ἐντὸς ἵτου παρελθόντος Ἀπριλίου μηνός, ἡ ἀξία τῆς ὁποίας ἀπεράσθη εἰς πίστωσιν τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρέα Ν. Ἀράπη εἰς τὸν λογαριασμὸν ἐνὸς πλοίου του τὸ ὁποῖον ὁ ὑποφαινόμενος ἐναυπήγησα ἐνταῦθα.
Τὴν συναλλαγματικὴν ταύτην παρεχώρησα ὁ ὑποφαινόμενος διὰ τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως πρὸς τὸν ἐνταῦθα κύριον Ἀνδρέαν Σ. Γαλάτην τὴν 16. / 28 Ἰανουαρίου 1845. οὗτος δὲ παρεχώρησεν αὐτὴν αὐθημερὸν εἰς τὴν διαταγὴν τῶν κυρίων υἱῶν Σεργίου Γαλάτη τὴν ἀπεδέχθησαν δὲ εἰς τὴν ἐν Τεργέστη ἐμφανίσιν τῆς οἱ ἀποδέχεται αὐτῆς Βιδάντε καὶ Συντροφία, ἀλλ' εἰς τὴν πῶσιν τῆς δὲν τὴν ἐπλήρωσαν, οἷοι ὁ παριστάνων τὴν ἐπωνμίαν τῶν Βιδάντε καὶ Συντροφίας Ἀλιξάνδρος Τιβολῆς εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Τεργέστης διὰ τὴν Βιέννην, Γαλάτσιον καὶ Ἰμβραεῖλαν ἐγίνε λοιπὸν τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταττόμενον διαμκρτυρικόν, δυνάμει τοῦ ὁποῖου αἱ κάτοχοι τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς κύριοι υἱοὶ Σεργίου Γαλάτη ἐλαβον παρὰ τοῦ ὑποφαινόμενου ὀπισθογράφου τὴν ἀξίαν τῶν 1200 φιορινίων Αὐγούστης, τὸν τόκον αὐτῶν ἀπὸ τὴν 16/28 Ἰανουαρίου 1845. μέχρι σήμερον πρὸς ἐν τὰ ἑκατὸν τὸν μῆνα καὶ τὰ ἐξοδα τοῦ διαμκρτυρικοῦ φιορινία 6. καὶ τοιουτοτρόπως ἐγίνα ἐκ νέου ὁ ὑποφαινόμενος κάτοχος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συναλλαγματικῆς.

Ἀπαντῶντες λοιπὸν εἰς τὸν λιβέλλον αὐτὸν λέγομεν, οτι εἶναι αὐτόχρονημα ψεῖδη ὅσα ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν περὶ ἡμῶν καὶ τοῦ κυρίου Κλεομένους ὁἷοι τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐντὸς τοῦ ἐνταῦθα λοιμοκαθαρητικοῦ ἐγνωρίσαμεν μόνον προσωπικῶς, καὶ τοῦτο τυχαίως, οἷοι δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτοῦ καμία παλαιὰ φιλία, σχέσις ἢ γνωριμία διὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῶμεν εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον, καὶ ὡς ἄνθρωπον δυστυχῆ, ὑπ' ὁποιανδήποτε ἐποψίν θεωρούμενον, νὰ τὸν περιποιηθῶμεν. Ἐκτοτε δὲ οὔτε τὸν ἴδομεν πλέον, οὔτε εἰς τὴν οἰκίαν μας εἰσῆλθεν, οὔτε τὸ τέμμας ἐπει.

Καθὸσον δὲ ἀφορᾷ τὸν κύριον Χρηστέιδην, πῶποτε μᾶς ἐγραψεν ὁ κύριος οὗτος οτι μέλλει νὰ διορισθῆ πρέσβυς ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐδὲ οτι θέλει μᾶς λάβει μετ' αὐτοῦ ὡς διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ γραφείου καὶ γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ εἶναι ἀληθὲς οτι ἡμεῖς προτιμώμεν τὴν προεδρείαν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, ἀπὸ πολλὰκις διεκηρύξαμεν οτι δὲν δεχόμεθα καμμίαν δημοσίαν θέσιν, πρὶν γνωρίσωμεν οτι ἡ πατρίς μας ἔχει ἀνάγκην τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας, οἷοι δὲν εἴμεθα ἀπηλπισμένοι, ὡς ὁ λιβελλογράφος, ἀλλὰ διὰ τῶν κόπων, τῶν ἰδρώτων, τῆς εὐμιοτήτος καὶ τῆς ἀκριβοῦς μας εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδευμάτος μας ἀπολαμβάνομεν διπλάσια ἀπὸ τὸν μισθὸν Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ ἐνταῦθα ἀπολαμβάνομεν τὴν ἰδιοκτησίαν ἀνεξαρτησίαν, μὴ ὑποκειμένοι οὐδέ εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ὑπουργῶν, οὐδὲ εἰς τὰς συνήεις ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπουργικᾶς περιπετείας.

Καθὸσον δὲ ἀφορᾷ τὸ λοιπὸν περιεχόμενον τοῦ λιβέλλου αὐτοῦ λέγομεν, οτι πῶποτε ἀνεχωρήσαμεν κρυφίως ἀπὸ πόλιν καμμίαν, ἀλλ' ὡς ἀναχωροῦν ὅλοι οἱ τίμημοι ἄνθρωποι οὔτε ἐκληρονομήσαμεν πῶποτε τινα, ἀλλ' οὔτε ἐκαυχῆθημεν εἰς τὴν Ζάκυνθον ἢ ἀλλοχού οτι ἐμέλαμεν νὰ λάβωμεν κληρονομίαν ὁποιανδήποτε ἢ δὲ ἐνταῦθα δεσποικαταγῆς περίπου διαγωγῆ καὶ συμπεριφορᾶς μας, εἶναι νομιζόμεν ἀρκετὰ συστατικά ὑπὲρ ἡμῶν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ἡ μεταξὺ τοῦ ὑποστρατήγου Θεοδώρου Γρίβα καὶ τοῦ Ταγματάρχου Νικολάου Στράτου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου συμμάσκα βήξις, ἐπειδὴ ἦτον ὄλως διό-

Διά ταῦτα καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐκδότης τῆς συναλλαγματικῆς ταύτης Ἰάκωβος Βιδάντες καὶ ὁ ὀπισθογράφος αὐτῆν Ἄνδρέας Ν. Ἀράπη εἶναι κατὰ τὸν νόμον ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι πρὸς με, κοινοποιῶν ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ἀντίγραφον τοῦ διαμαρτυρικοῦ τῆς μὴ πληρωμῆς ἐνταῦθα ἐπισυνημμένου, ἐνάγω αὐτοὺς εἰς δίκην καὶ τοὺς προσκαλῶ νὰ ἐμφοισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τὴν διὰ τοῦ πινακίου προσδιορισθεσμένην ἡμέραν μετὰ παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας διὰ νὰ γίνῃ συζήτησις καθόσον ἐξαιτούμαι.

Α'. Νὰ καταδικασθῶσιν ἀλληλεγγύως νὰ με πληρῶσιν τὰ Ἀυγούστης φοροῖνια 1200. ἀξίαν τῆς περι ἧς ὁ λόγος συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἐνταῦθα τιμὴν τῶν τῆν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἐκτελεσθῆ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀρχομένου ἀπὸ τὴν 18/28. Ἰανουαρίου 1845 μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς καὶ μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ δικμαρτυρικοῦ συνισταμένων εἰς ἕξ Ἀυγούστης φοροῖνια.

Β'. Νὰ καταδικασθῶσιν ὡσαύτως ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τῆς δίκης ἐξόδων μου.

Γ'. Ν' ἀπαγγεῖλῃ κατ' αὐτῶν ἡ προσωπικὴ κράτησις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Δ'. Νὰ διαταχθῆ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Παραγγέλλεται ὁ κλητὴς κύριος Γ. Ἀντωνιάδης νὰ ἐπιδώσῃ δύο ἀντίτυπα τῆς παρούσης μετὰ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπισυναπτομένου ἀντιγράφου τοῦ διαμαρτυρικοῦ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 145 § 6. καὶ 7. τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐξ ὧν τὸ μὲν μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ νὰ σταλῆ, πρὸς τὸν ἐν Γαλατσίῳ τῆς Δακίαις κατοικοῦντα Ἰάκωβον Σ. Βιδάντε, τὸ δὲ ὡσαύτως μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ νὰ μὲν παρ' αὐτῷ, διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον μέρος διαμένοντα Ἀνδρέαν Ν. Ἀράπη, καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν μετὰ τοῦ δικμαρτυρικοῦ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 14 Μαΐου 1845.

ὁ Εὐπειθέστατος
Παντελῆς Μάσκας,

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Δευτέρα
Καταχώρησις.

Ἄριθ. 555.

Ὁ

Παρά τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Κλητῆρ
Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ' 857 καὶ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1840. ἐκτελεστοῦ δανειστοῦ καὶ συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νάξου Πέτρου Βιτζερᾶ μεταξὺ τοῦ ἐν τῷ Δήμῳ τῆς Νάξου κατοικοῦντος Χατζῆ Εὐαγγελῆ Ἀλεξανδρῆ δανειστοῦ καὶ τοῦ ἐν τῷ Δήμῳ Βίβλου κατοικοῦντος Ἀθανασίου Μ. Γκούφα καὶ μεταδιδομένου τούτου εἰς τὸν Νικόλαον Δεμεστίχου Βηλοῖδην κάτοικον τοῦ Δήμου Τραγαίας, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2790 καὶ ἀπὸ 2. 10οῦρίου 1840 πωλητηρίου ἐγγράφου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τραγαίας Ἐρμμανουὴλ Ἀναπλιώτου, κατὰ συνέπειαν τῆς δοθείσης μοι πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἀναφερομένου ἐνέχοντος καὶ δυνάμει τοῦ ἄρ. 965. καὶ ἐπὶ τῆς Πολ. Δικονομίας ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὸ εἰς τὴν ἐπισυνημμένην ὑπ' ἀριθ. 495 καὶ ὑπὸ χθεσινήν ἡμερομηνίαν ἐκθεσίνμου τῆς Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως περιγραφόμενον ἐνυπόθηκον ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Ἀθανασίου Μ. Γκού-

φα εὐρισκομένου ἢ δι' εἰς Κουσανδάσι διὰ τὸ πρὸς τὸν εἰρημένον Ν. Δ. Βηλοῖδην χρέος τοῦ ἐκ δραχ. 250 τοῦς τόκους αὐτῶν καὶ τῶν γενομένων καὶ γενηθησομένων ἐξόδων ἐπὶ τῆς κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἐν τῇ ῥηθείῳ ἐκθέσει περιγραφόμενου κτήματος θέλει γίνῃ μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν καὶ ὀκτῶ ἡμερῶν τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀφ' ἧς ἡ παρούσα μετὰ τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως ἐπιδοθῆ εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Κ. Εἰσαγγελέα, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἀρχόμενος ὁ συναγωνισμὸς ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας Π. Μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Νάξου κυρίου Ἀναστασίου Ἀραβαντινοῦ καὶ ἐμπροσθεν τοῦ καφφενείου τοῦ Ἀλεβίζου Σερβοῦ καὶ θέλει καταχωρηθῆ δις εἰς τὴν δημόσιον φύλλον ἐφημερίδος.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται ἐκ μέρους τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ κυρίου Δ. Βηλοῖδου διὰ τὸ εἰρημένον κτῆμα Δραχμὰς 500. ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνῃ πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν δεδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεταί με μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ εἰρημένον κτῆμα παραδίεται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιρυμοῦντες νὰ προσφέρωσι τιμὴν νὰ παρουσιασθῶσιν κατὰ τὴν προσδιορισθεσμένην ἡμέραν ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἡ παρούσα μετὰ τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ παρά τοῦ ἄρθρ. 968 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀναφερόμενα μέρη, καὶ θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Κ. Εἰσαγγελέως εἰς τὸν ὀφειλέτην Ἀθανάσιον Μ. Γκούφην διαμένοντα εἰς Κουσανδάσι, καὶ προφωνηθῆ διὰ τινος κήρυκος εἰς τὰ συνήθη δημόσια μέρη τοῦ Δήμου Νάξου.

Ἐν Νάξῳ τῇ 19 Μαΐου 1845.

ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης.

Ἄριθ' 495.

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν πέμπτην ὥραν δεκάτην Π. Μ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ' 857 καὶ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1840. ἐκτελεστοῦ δανειστοῦ καὶ συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Νάξου Πέτρου Βιτζερᾶ μεταξὺ τοῦ ἐν τῷ Δήμῳ τῆς Νάξου κατοικοῦντος Χατζῆ Εὐαγγελῆ Ἀλεξανδρῆ δανειστοῦ καὶ τοῦ ἐν τῷ Δήμῳ Βίβλου κατοικοῦντος Ἀθανασίου Μ. Γκούφα καὶ μεταδιδομένου τούτου εἰς τὸν Νικόλαον Δεμεστίχου Βηλοῖδην δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2790 καὶ ἀπὸ 2. 10οῦρίου 1840 πωλητηρίου ἐγγράφου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Τραγαίας Μανουὴλ Ἀναπλιώτου κατὰ συνέπειαν πρᾶγματικῆς τοῦ ῥηθέντος δανειστοῦ δι' ἧς με δίδει τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα νὰ κατάσχῃ ἀναγκαστικῶς τὸ παραπάνω τῆς παρούσης ἀναφερόμενον κτῆμα τοῦ μνησθέντος ὀφειλέτου, ἐνεργηθέντων προηγουμένως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862 866 τῆς

Πολ. Δικονομίας διαταττομένων καὶ παρελθούσης τῆς ὀκταήμερου προθεσμίας ἀπρακτῆ, ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν παραλαβῶν σήμερον τὸν Δημαρ. Πάρεδρον τοῦ Δήμου Βίβλου κύριον Ν. Ναυπλιώτην μετέβην αὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τὸ χωρίον Μελακὴν εἰς τὴν θέσιν κάμπους κείμενον ἐλαιουργιον ὀνομαζόμενον Μεσάνδια τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου τὸ ὁποῖον ἀνήκει πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀγροῦς τὸ ὁποῖον κατέσχον ἀναγκαστικῶς διὰ τὸ πρὸς τὸν μνησθέντα Ν. Φ. Βηλοῖδην χρέος ἐκ δραχμῶν 250 ἐκτὸς τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων τῶν γενομένων καὶ γενηθησομένων ὡς ἔπεται.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. μετέβην μετὰ τοῦ ῥηθέντος Πάρεδρου εἰς τὸ κατὰ τὴν θέσιν κάμπους κείμενον ἐλαιουργιον με ἀμπέλωνα καλούμενον μεσονήσιον τὸ ὁποῖον συνορεύεται ἀπὸ ἀνατολὰς με βουνώδη μίση, ἀπὸ ἄρκτον με ποταμόν, ἀπὸ μεσημβρίαν με ποταμόν καὶ ἀπὸ δυσμὰς με τὸ ἐλαιουργιον Μεγαλὴ Λαμπαδῆ ἐμπεριέχει 89 ἐλαιόδενδρα ὡς ἐγγιστα καὶ διάφορα, ἄγρικα 7 συκίαις 1 ἀμυγδαλίαν περιέχει ἐν λυνοστάσιον μία οἰκίαν νέαν καὶ μίαν οἰκίαν βουλισμένην, σύγκειται ἐκ στρεμμάτων τεσσαράκοντα ὡς ἐγγιστα καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ προσληθέντος Δημαρχικοῦ Πάρεδρου διὰ δραχ. 1200 χιλίας διακοσίας.

Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ῥηθέντος ἐλαιουργίου μετὰ τοῦ ἀμπέλου θέλει γίνῃ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης ἀφ' οὗ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν εἰσαγγελέα μετὰ τῆς γενηθησομένης δηλοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Δημόσιον φύλλον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Νάξου Κ. Ἀναστασίου Ἀραβαντινοῦ ἐμπροσθεν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Ἀλεβίζου Σερβοῦ ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξὴν συνετάχθη ἡ παρούσα ἔκθεσις ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς πρὸς τὸν ῥηθέντα Πάρεδρον παρόντος καὶ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ παρούσης καὶ τῆς συζύγου τοῦ ὀφειλέτου ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Πάρεδρου τοῦ δανειστοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Νάξῳ τῇ 22 Μαρτίου 1845.

ὁ Δημοπάρεδρος Βίβλου

Ν Β Ἀναπλιώτης

ὁ Καταδιώκων δανειστῆς

Χ. Εὐ. Ἀλεξανδρίδης

ὁ Κλητῆρ

Γ. Ἀντωνιάδης

ἴσον ἀπράλακτον τοῦ πρωτοτύπου.
αὐθημερόν

ὁ Κλητῆρ

Γ. Ἀντωνιάδης

Δευτέρα Καταχώρησις.

Ἄριθ. 556.

Δηλοποιήσις πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς
Κλητῆρ, δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 351 καὶ ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1838 ἐκτελεστοῦ σημηδοβαστικῆς ἐκθέσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Τραγαίας καὶ δυνάμει τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητος τοῦ ἐν τῷ Δήμῳ Τραγαίας κατοικοῦντος Νικόλαου Δεμεστίχου Βηλοῖδου καὶ τοῦ ἄρθ. 965 καὶ ἐπομ. τῆς Πολ. Δικονομίας ἐκτίθενται εἰς πλει-

στεννοτητασμον τα εις την επισυνημμενην υπ' αριθμ 479 και υπδ χεισινην ημερομηνιαν εκ θεσιν μου της αναγκαστικης κατασχεσιως περιγραφόμενα κτήματα του δφειλέτου 'Ιω. Χαροφύλακος Θεωνά κατοίκου του Δήμου Τραγαίας και διαμένοντος ήδη εις Βρούλλα της 'Ασίας δια τδ προς τον ρηθέντα Ν. Α. Βλυσίδην χρέους του εκ δραχ 581 και 76/00 εκτός των τόκων και των μέχρι τούδε και μετέπειτα γεννηθησομένων εξόδων επί της κατασχεσεως και πλειστηριασμού.

Ο πλειστηριασμός των εν τῇ ρηθείση εκθέσει περιγραφόμενων του δφειλέτου κτημάτων θέλει γίνει την πρώτην Κυριακήν μετά παρέλευσιν τριών μηνών και δεκάτων ημερών αφ' ου ή παρούσα μετά της περι κατασχεσεως εκθέσεως επιδοθη εις τον παρὰ τοις εν Σύρω Πρωτοδικαις Κ. Εισαγγελία μετά τδ τέλος της θείας λειτουργίας αρχόμενος δια μέν τον εν τῷ πρώτῳ κεφαλίῳ της μνηθείσης κνωτέρῳ κατασχεσεως αναφερόμενον ἀμπελώνα από την δεκάτην ὡραν Π. Μ. μέχρι της δεκάτης και ημισείας, δια δέ τδ εν τῷ δευτέρῳ κεφαλίῳ της αὐτης κατασχεσεως αναφερόμενον ελαιογύριον ὀνομαζόμενον της Λολοκατερίνας από την δεκάτην ὡραν και ημισειαν μέχρι της ενδεκάτης, δια δέ τον εν τῷ τρίτῳ κεφαλίῳ της αὐτης κατασχεσεως αναφερόμενον ἀγρόν ὀνομαζόμενον Λάκος της Πωλημένης από την ενδεκάτην ὡραν Π. Μ. μέχρι της ενδεκάτης και ημισείας δια δέ τον εν τῷ τετάρτῳ κεφαλίῳ αναφερόμενον ἀγρόν από την ενδεκάτην και ημισειαν μέχρι της δωδεκάτης ὡρας Π. Μ. της αὐτης ημέρας ἐνώπιον του Συμβουλαιογράφου Τραγαίας Κυρίου 'Εμμανουήλ 'Αναπλιώτου και εμπροσθεν της πλατείας του χωρίου Χαλκίου πρωτευούσης του Δήμου Τραγαίας, και θέλει καταχωρηθῆ ή παρούσα μετά της ρηθείσης εκθέσεως κατασχεσεως δις εις την εν Σύρω εκδομένην ἐφημερίδα δ Ερμῆς.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται εκ μέρους του καταδιώκοντος δανειστού δια μέν τον ρηθέντα ἀμπελώνα δραχ. 150. δια δέ τδ ελαιογύριον της Λολοκατερίνας δραχ. 150. δια δέ τον ἀγρόν ὀνομαζόμενον Λάκος της Πωλημένης δραχμάς 80. και δια τον εν τῷ τετάρτῳ κεφαλίῳ της αὐτης κατασχεσεως αναφερόμενον του δφειλέτου ἀγρόν δραχ. 100. ή δέ κατακύρωσις θέλει γίνει προς τον τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά της ὡρας μετά την τελευταίαν προσφοράν διδομένου σημείου δια σκηπανίου ή κώδωνος κατά τās διατάξεις του άρθρου 974 της Πολ. Δικονομίας.

Η πώλησις γίνεται με μετρητὰ επί χειρας, τὰ δέ αναφερόμενα κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εις την κυριότητα του υπερθεματιστού.

Προσκαλούνται ὅθεν οί επιθυμοῦντες να γίνωσιν ἀγορασταί να παρουσιασθῶσιν κατά την προσδιορισθεῖσαν ημεραν, ὡραν και τόπον δια να πλειοδοτήσωσιν.

Η παρούσα μετά της περι κατασχεσεως εκθέσεως θέλει τοιχοκολληθῆ ή εις τὰ παρὰ του άρθρου 963 της Πολ. Δικονομίας αναφερόμενα μέρη, και θέλει κοινοποιηθῆ δια του παρὰ τοις εν Σύρω Πρωτοδικαις Κ. Εισαγγελέως εις τον δφειλέτην 'Ιωάννην Χαροφύλακον Θεωνά διακείμεντα εις Βρούλλα της 'Ασίας, και προφωνηθῆ δια τινος κήρυκος εις τὰ συνήθη δημόσια μέρη του Δήμου Τραγαίας.

Εν Τραγαία την 19 Μαΐου 1845.

δ Κλητήρ

Γ. 'Αντωνιάδης.

Δια τδ ἀκριβές της ἀντιγραφῆς.

'Εν Τραγαία. Αὐθημερόν.

δ Κλητήρ

Γ. 'Αντωνιάδης.

Αριθ. 479.

Εύρετηρ.

Ε κ θ ε σ ι ε

'Αναγκαστικῆς Κατασχε'σιως.

Σήμερον την δεκάτην ἑκτην Μαρτίου του χιλιοστού ὀκτακοσιοστού τεσσαρακοστού πέμπτου ἔτους, ημεραν Παρασκευην ὡραν δευτέραν Μ. Μ. προς ἐκτε'λεσιν της υπ' αριθ. 351 και από 13. 'Απριλίου 1838. ἐκτελεσθῆς συμβασιτικῆς ἐκθε'σεως του Ειρηνοδικεῖου Τραγαίας γινομένης μεταξύ του ἐνάγοντος 'Ιω. Βραχάκη και 'Ιω. Χαροφύλακος Θεωνά, και μεταδ' βασιθείσης δυνάμει του υπ' αριθ' 1785. και από 28 Νοεμβρίου 1843 συμβολαιογραφικου πωλητηρίου ἐγγράφου εις ὄφελος του εν τῷ Δήμῳ Τραγαίας κατοικοῦντος Ν. Δ. Βλησιδου, κατά συνέπειν παραγγελίας αὐτου δι' ης με δίδει την σπιτιουμένην πληοξουσιότητα να κατασχευ ἀναγκαστικῶς τὰ παρὰ πόδας της παρούσης ἀναφερόμενα του δφειλέτου κτήματα. ἐνεργηθέντων προηγουμένως των εν τοις άρθροις 862 — 866. της Πολ. Δικονομίας διαταγόμενων, και παρελεύσεως της δια του άρθρου 541. αριθ. 1. της αὐτης Δικονομίας ταχθείσης δια του εν τῇ Τραγαία κατοικοῦντος προθεσμίας ὡς ἐξίγεται εκ του υπ' αριθ. 325. και από 9. Ὀβρίου 1844 ἀποδεικτικῶ ἐπιδόσεως του παρὰ τοις εν Σύρω Πρωτοδικαις Κλητήρος 'Ιω. Πλατύδου της μνηθείσης εκθέσεως προς τον παρὰ τοις εν Σύρω Πρωτοδικαις Κ. Εισαγγελέα κηθύτι δφειλέτης διακείμεν εις 'Ασίαν, ὁ ὑποπαινούμενος Κλητήρ των εν Σύρω Πρωτοδικῶν Γ. 'Αντωνιάδης παραλαβὼν σήμερον τον Δημ.τ. παρέδρον του Δήμου Τραγαίας 'Ιωάννην Διαπαδάκην μετέδην μετ' αὐτου εις τὰ ἀναφερόμενα κτήματα του δφειλέτου τὰ ὀπ'εξ κατέσχον ἀναγκαστικῶς δια τδ προς τον Ν. Βλησιδην χρέος του εκ δραχ. 581 και 76/100. εκτός των τόκων και των γεννημένων μέχρι τούδε και των μετέπειτα γεννηθησομένων εξόδων επί της κατασχε'σεως και πλειστηριασμού ὡς ἔπεται.

Α. Περί την ἀνωτέρω ὡραν μετέδην εις τον πλησίον του χωρίου Δεμαρτίωνος του Δήμου Τραγαίας κείμενον ἀμπελώνα του 'Ιω. Χαροφύλακος Θεωνά, ὁ ὁποῖος συνορεύεται ἀνατολικῶς με ἀμπελώνα του Νικολάου Μηρωδιῆ, ἀρκοικῶς με ὄμοιον του Α. Ζακίη, δυτικῶς με ὄμοιον του 'Εμμανουήλ Παππά Λιμπερτὰ μεσημέρινῶς με ῥύακκα, περιέχει ἑπτὰ σικὰς και μέν ἀγροελίαν ἔχει ἑκτασιν γῆς ἐνός και ημισεος στρέμματος και ἐκτιμήθη παρὰ του προσληθέντος Δημ.τ. παρέδρου δραχ. τριακοσίας 'Αριθ. 300

Β. Περί την αὐτῆν ὡραν μετέδην εις τδ παρακείμενον του δφειλέτου ελαιογύριον ὀνομαζόμενον της λολοκατερίνας εκ του ὁποῖου κατέσχον ἀναγκαστικῶς τδ ημισυ ἔσθ τδ ἄλλο ημισυ μετά των εν αὐτῷ εὑρισκομένων δένδρων και λοιπῶν ἀνήκει εις τον Σιέ Βαμβακόπουλον, και τδ ὀπιον περιέχει δέκα ελαιόδεντρα και συνορεύει

ται ἀνατολικῶς με ελαιογύριον του Στεφάνου Κατζουρή, μεσημέρινῶς με ἕτερον ελαιογύριον του Μιχ. Μαγειροπούλου με δημόσιον δρόμον, ἔχει ἑκτασιν γῆς στρεμμάτων δύο ὡς ἔγγυστα και ἐκτιμήθη τδ κατασχεθέν ημισυ παρὰ του ιδίου Παρέδρου δραχμάς τριακοσίας 'Αριθμός 300.

Γ. Περί την τετάρτην ὡραν της αὐτης ημερας μετέδην μετά του ρηθέντος Παρέδρου εις τδ κατά την θέσιν Μαραθῶν ἀγρόν του μνησθέντος δφειλέτου ὀνομαζόμενον λάκον της Πωλημένης εκ του ὁποῖου κατέσχον τον ημισυ ενθα ὁ ἕτερος ημισυς ἀνήκει εις τοις Νικόλαον 'Ιω. Πρασσά και Βασιλειου Χωματῶν, συνορεύεται ἀνατολικῶς με βουνώδη μέρη ἀρκοικῶς και δυτικῶς με ἀγρόν του Νικολάου Πρασσά μεσημέρινῶς με ἕτερον ἀγρόν του Βασιλείου Πρασσά σύγκεται εκ στρεμμάτων ὀκτώ ὡς ἔγγυστα, περιέχει μερικῆς ἐλίτης και ἀγροελίας και εν ἀγροίκτημα και ἐκτιμήθη παρὰ του ιδίου Δημ.τ. Παρέδρου δραχ. 200.

Δ. Περί την αὐτῆν ὡραν μετέδην εις τδ κατά την θέσιν ἀδουπαρᾶδες νεῖμενον ἀγρόν του μνησθέντος δφειλέτου καλούμενον Κεφαλή, εκ του ὁποῖου κατέσχον τον ημισυ ενθα ὁ ἕτερος ημισυς ἀνήκει εις τον τρανὸν Μαγειρόπουλον συνορεύεται ἀνατολικῶς με βουνώδη μέρη, ἀρκοικῶς με δημοσίους ὁδούς και μεσημέρινῶς με ἄλλους, σύγκεται εκ στρεμμάτων δύο ὡς ἔγγυστα και ἐκτιμήθη και αὐτὸ παρὰ του ιδίου παρέδρου δια δραχ. 200.

Ο πλειστηριασμός των εν τῇ παρούσει εκθέσει ἀναφερόμενων κτημάτων θέλει γίνει την πρώτην κυριακήν μετά παρέλευσιν τριών μηνών και δεκάτων ημερών, αφ' ης ή παρούσα μετά της γινομένης Δηλοποιήσεως επιδοθη εις τον παρὰ της εν Σύρω Πρωτοδικαις Κ. εισαγγελέα ἐνώπιον του συμβουλαιογράφου Τραγαίας και εμπροσθεν της πλατείας του χωρίου Χαλκίου πρωτευούσης του Δήμου Τραγαίας.

Ὅθεν και εις ἐνδεξιν συνεισάχθη ή παρούσα εκθεσις ητις ἀναγνωσθεῖτα εὑκρινῶς προς τον μνησθέντα παρέδρον και εις τὰ παρ' αὐτου καταδιώκοντα δανεισθῆν ὑπεγράφη παρ' αὐτων και ἐμου του κλητήρος μη εὑρεθέντος παρόντος του δφειλέτου.

δ Δημ.τ. Παρέδρος

'Ιω. Καμπάνης

δ καταδιώ. δανειστής

Ν. Δ. Βλησιδης

δ Κλητήρ

Γ. 'Αντωνιάδης

Δια την 'Αντιγραφῆν

'Εν Τραγαία την 16 Μαρτίου 1845

δ Κλητήρ

Γ. 'Αντωνιάδης

Ο Σ υ ν τ ά κ τ η ς

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ.

—(Τυπογραφίον Π. 'Ησαίου)—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 307. ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 19. ΜΑΪΟΥ 1845)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἡ βελτίωσις καὶ ἡ πρόοδος τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου εἶναι τὸ ἔρισμα πάσης κοινωνίας, τὸ ἀεργέτημα καὶ ὁ πόθος τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τῆς δικαιοσύνης, ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τῆς ὁποίας προάγονται ἡ καταστρέφονται αἱ κοινωνίαι. Οἱ ἀγαθοὶ Δικασταὶ εἶναι ἀναντιρρήτως οἱ πρῶτοι μοχλοὶ τῆς προαγωγῆς τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰς τούτους ἐπομένως ἡ κοινωνία ὀφείλει εὐγνωμοσύνην. Ἀπὸ τοιαύτην καὶ οἱ ὑποφαινόμενοι ὁρμώμενοι ἀρχὴν, ἐκφράζομεν εὐχαρίστως διὰ τὸ Σεδάσμιος Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου μας Κύριος **Ι. Λεκάτης**, ἐξεπλήρωσε μὲ πλήρη ἀκρίβειαν τὰ Προεδρικά αὐτοῦ καθήκοντα, εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Σύρου. Προεδρεύων μόνος τὸ Ἐμπορικὸν Τμήμα, ἐξεδίκασε καὶ ἀποπεράτωσεν ὅλας τὰς ἔμπορικὰς δίκας τῆς Ἐρμουπόλεως, καὶ ἐξεπλήρωσεν αὐτῷ ἔργον πολύμοχθον, τὸ ὁποῖον εὐδαίμων τῶν προκατόχων του ἐξετέλεσε, διςσταλαμένων ὄντων τῶν Ἐμπορικῶν Προεδρεύων ἐπίσης τὸ Πολιτικὸν καὶ Ποινικὸν Τμήμα, μέσσω εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Πολιτικῶν καὶ Ποινικῶν δικῶν, καὶ τέλος ὁ αὐτὸς Σεδάσμιος Κύριος **Λεκάτης**, διεκπεραίωσε μὲ ὄλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν ταχύτητα, ὅλα τὰ λοιπὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἡ Νομοθεσία μας ἐναπέθεσεν εἰς τὴν διαχείρισιν

αὐτοῦ ὡς Προέδρου, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἰκανότητός του κατέστησε τὸ δικαστήριόν μας, καθ' ὅλα του τὰ Τμήματα ἐντελῶς ἐνήμερον.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἦεν διαμολογοῦμεν ταῦτα, κατὰ χρέος τὸ ὁποῖον μᾶς ὑπαγορεύει ἡ ἀληθεὶς καὶ ἡ δικαιοσύνη, ὡς δεῖγμα τῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον Κύριον **Λεκάτην** εὐχαρίστων αἰσθημάτων μας, διὰ τὸν ζῆλον, τὴν ἰκανότητα, πραότητα καὶ τὴν ἀκεραιότητα τὴν ὁποίαν ἀνέδειξε πάντοτε κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ἐν Σύρῳ τὴν 16. Μαΐου 1845.

Οἱ Δικηγόροι

- Ἰωσήφ Ἡσκιᾶς.
- Γεώργιος Νιζύτης.
- Ἰωάννης Βεσάκης.
- Μάριος Κ. Καραλής.
- Γεώργιος Α. Μεταξᾶς.
- Ἰω. Γ. Κυράλης.
- Σ. Νικολαΐδης.
- Γ. Μ. Βίκης.
- Π. Μαννακάκης.
- Χ. Βυρδουμπάκης.
- Ι. Παλαιολόγος.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Ἠχώ τῆς Ἀνατολῆς τὰ ἐπόμενα

Τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος δίδουν καθ' ἑκάστην ἀφῆρμὴν εἰς συνεχεῖς διακοινώσεις μεταξὺ τῶν ξένων ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ Διθανίου αἰσθημάτων διὰ δικαιοσύνης καὶ μετριοτήτος

φαίνεται διὰ ἐμφυγόνου ἀμφοτέρω τὰ μέρη ταῦτα. Ἡ διπλωματεία καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Υ. προσπαθοῦν νὰ κανονίσωσι τὴν διεκφυρὰν ταύτην, καὶ χάρις εἰς τὰς συνδυαζομένας προσπάθειαις τῶν τὰ πάντα μιᾶς κἀμουν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁσονούπω λύεται καὶ τοῦτο τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπώλεσεν ἤδη σημαντικώτατα τὴν προτέραν θαρύνητά, του καὶ ἐν μέρει κατεπραῦνθη ἡ ἀγανακτησις τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχάς προεκάλεσεν. Ἡ φρόνιμος διαγωγή καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Διθανίου μεγάλως συνέτειναν εἰς τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, διότι μακρὰν τοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν ἡ Υ Πύρτα τοῦ ἀδιαφιλονικήτου δικαιώματος ἢ τῶν δικαίων παραπόνων της διὰ νὰ κάμῃ ἐχθροπραξίας, ἐπιθυμεί ἐγγαρδίως νὰ δώσῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δείγματα τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ πολιτικὴ της· ἐδιώρισε λοιπὸν δύο ἐπιτρόπους ἐπιφορτισμένους μὲ εἰδικὴν περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἀποστολὴν τὸν Σχερὶκ Βέην καὶ τὸν Ἀδὺ Πισσᾶν, διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Λάρισαν μὲ ὁδηγίαις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀμφισβηλοῦν ὅτι θέλουσιν ταχύνει τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, σύμφωνα μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. ὑψηλότητος.

— Εἰς τὴν Συρίαν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κάμνει μεγίστην φθοράν, αἷμα πανταχοῦ χύνεται καὶ αἱ πυρπολήσεις τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων καταστρέφουσιν αὐτὸν τὸν δυστυχεῖ τόπον.

Ὁ Σ υ ν τ ἄ κ τ η ς
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

